

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 február Vers

Nyirán Ferenc: Rapid Eye Movement; Insomnia

Insomnia

A hajnal riadt reszketése rám ront,
felébredek, mert rólad álmodom.
Még félóra s az éjszakának fájront,
de kettős arcod újraszámolom.

A nappalokkal megbirkózni kéne,
s bár ezzel telik életem fele,
az ürességnek este lesz csak vége,
és nem tudom, hogy mivel lesz tele.

A piáról a drogról már lejöttem,
csak rólad nem bírok még kedvesem.
Te nem tudod hogy mik vannak mögöttem.
Már az csoda hogy mégis létezem.
Egy haja mögé rejtőzködő lányarc.
Egy tétovázó, megtört mozdulat.
Egy gondolat és amit végül rávarrsz
az újraszámolt kettős arc alatt.

Már álmodni és ébren lenni sem mersz,
a holnapban nincs semmi biztató.
Most padlót fogtál, mégis újra felkelsz,
bár rég nem vagy már orvosolható.

Rapid Eye Movement

Lekuporodnak a hajnali álmok.
Rólad szól minden. Nem adod magad.
Felbukkanok lassan, majd visszaszállok,
mint kútba vödör, ha lánc szakad.

Nem akar jönni a reggel, csak álmos
lebegés rettent, hol nincsen vigasz.
Lázadsz ellenem, így leszel magányos,
de bánni fogod majd, és megriadsz.

Csak tagadj meg mindent, ami tiéd volt,
én vigyázom akkor is, aki vagy.
Szememre kúszik a hasadó égbolt;
rézvörös érme a felkelő Nap.

Tetszik

2 ember kedveli. Legyél te az első az ismerőseid közül!

Nincsenek.

Cimkék: **Nyirán Ferenc**
Cimkék: **Nyirán Ferenc**